

[Socialministeren.]

har netop for 3 Dage siden faaet et Forslag, som i Øjeblikket er til Behandling i Ministermøder, og som jeg derfor ikke tør gaa nærmere ind paa, men som angaar forskellige Foranstaltninger til Støtte af Hedeselskabets Virksomhed og Hedebruget samt Mergelselskaberne, altsaa tilsigter at udvide Beskæftigelsen i de magre Egne. Og jeg ved tillige, at der er andre og mere omfattende Forslag under Forberedelse. Men jeg maa jo lægge en vis Vægt paa, at Forslag, der kommer fra Arbejdsløhedsraadet, har faaet nogenlunde enstemmig Tilslutning fra de forskellige Sider, fra Arbejdsgivere, fra Arbejdere, fra Landbrugere og fra Repræsentanter for Nationaløkonomien, for i modsat Fald maa man befrygte, at der opstaar politisk Diskussion i Rigsdagen, og at Forslagene saa bliver standset. Derfor har jeg flere Gange sagt til Arbejdsløhedsraadet, at hvis der er nogen Mulighed derfor, vil jeg sætte Pris paa, at man taler sig til Rette dér, inden Forslaget bliver oversendt til mig. Og naar man taler om, at Arbejdet er præget af for stor Forsigtighed, maa man dog erindre, hvordan det gik netop med det Forslag, som det ærede Medlem formodentlig sigtede til, Forslaget om Forkortelse af Arbejdstiden i hele vort Erhvervsliv. Der var af Arbejdsløhedsraadet fremsat et Forslag om almindelig Forkortelse af Arbejdstiden, et Forslag, som jeg fik i Foraaret, og som for saa vidt er tiltraadt fra alle Sider, som man i hvert Fald ogsaa fra Arbejdsgivernes Side sagde, at hvis man skal ind paa denne Lovgivning, saa bør det ske paa den og den Maade. Nu skal jeg ikke staa og trække Tiden ud, selv om det drejer sig om interessante Problemer, men hvis det ærede 9de Medlem for 6te Kreds vidste, hvilke Vanskeligheder jeg har haft siden den Tid, uanset den tilsyneladende Enstemmighed i Arbejdsløhedsraadet, saa vilde han bruge noget mere skaansomme Udtryk over for os, der slider os op, selv om der ingenting sker. For det er jo ikke, fordi vi ikke ønsker det, men det er, fordi de Herrer desværre i saa stor Udstrækning er utilgængelige for alt nyt og godt. Jeg sigter ikke hermed til det ærede Medlem; han var jo tværtimod utaalmodig over, at der ikke skete noget. Jeg skal imidler-

tid øjeblikkelig, saa snart Fortrykket foreligger, oversende det ærede Medlems Udtalelser til Arbejdsløhedsraadet eller selv gaa over med dem for at foranledige, at man ikke under Hensyn til det store Arbejde, der udføres, bliver oprørt over disse Udtalelsers kritiske Karakter.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds endte med at sige, at der var dog mange mindre Forslag, som kunde sættes i Værk. Ja, jeg har ved tidligere Lejligheder henvendt mig til Arbejdsløhedsraadet og sagt: I Betragtning af, at næsten enhver dansk Indbygger, der ikke er Medlem af Rigsdagen, er Reformator paa dette Omraade og er i Stand til at fremsætte udarbejdede Forslag til øget Beskæftigelse, vil det saa ikke være tænkeligt, at der mellem disse flere Hundrede Forslag, der er oversendt fra mig til Arbejdsløhedsraadet, er nogle, som kan sættes i Værk med det samme? Men jeg vil ikke sige, at jeg har faaet noget positivt ud af det. Der er gerne en Hage ved hvert enkelt Forslag, saa at det ikke har givet stort Udbytte. Det skulde glæde mig, hvis de Udtalelser, det ærede 9de Medlem for 6te Kreds fremsatte, maatte sætte endnu mere Gang i Arbejdet, selv om jeg for mit Vedkommende ikke har noget som helst at kritisere Arbejdsløhedsraadet for.

Til det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Unmack) vil jeg gerne rette et Spørgsmaal. Jeg hørte med stor Interesse paa hans Udtalelser og gjorde mig den største Umage for at forstaa dem, men det lykkedes mig ikke. Hvad mener han med, at man maa se Socialreformens Virkninger, før man eventuelt kan gaa med til Forslag af denne Art? Hvis der skal være nogen Mening i disse Udtalelser — det maa man jo paa Forhaand formode, der er, eller i hvert Fald er tilsigtet at skulle være —, saa vil jeg deri se en forjættelsesfuld Bebudelse af, at de arbejdsløse, naar man har set Socialreformens Virkninger, kan vente Forbedringer i deres Kaar. Thi andre Ændringer kan der ikke være Tale om, at der skulde kunne komme ud af at afvente Socialreformens Virkninger; Kommunehjælp o. s. v. kender vi jo. Jeg tillader mig derfor at spørge det ærede Medlem, om der i hans Udtalelser ligger et Tilsagn om, at man i Fremtiden kan vente en mere forstaaende Betragtning over for og Behandling af Forslag om Krisehjælp til arbejdsløse.